Pregaria.cat

Entrada

Descansar en el Senyor

La pregària molt cops és una invitació al descans. Evidentment una mena de descans molt diferent al que normalment entenem. Menys encara el que ens proposa la societat. Un descans que ve a ser una realització en el temps de l'Esperit d'aquella invitació de Jesús als seus deixebles quan tornaren de la missió: anem a un lloc tranquil a descansar.

És Ell qui et convida. Fer una parada en el camí, no un parèntesi. Asserenar els sentiments, les preocupacions, els debats interiors i mirar de reduir el ritme. Et convida a una trobada. Una relació que sobre tot és silenciosa. No és buida, sinó plena amb la presència. La d'Ell, Vida que es comunica, la teva, vida que necessita l'alteritat del nostre Déu.

Acostumem a anar més aviat accelerats. La pregària pot ser accelerar encara més tot el que portem al nostre interior, cercant responsabilitats, sentits, referències i sobre tot coses a fer. Malament si va per aquí. I també la pregària pot ser un deixar-nos a les seves mans, abandonar-nos al seu cor, donar un salt en el buit de nosaltres per retrobar-nos en la plenitud d'Ell.

Realitats a tenir presents per tal de que la pregària ens sigui també un descans.
1.- Haver-se cansat abans per Ell i el seu Regne.
2.- Cercar lloc, ambient , temps i silenci interior.
3.- Actuar la fe en la seva Presència d'Amor.
4.- Pregar-li que sigui Ell el nostre repòs.
5.- Abandonar en Ell les tensions, els dubtes, les pors.
6.- Callar interiorment. Viure l'ara.
El Senyor és el meu pastor, no em manca res, em fa descansar en prats deliciosos, em mena el repòs vora l'aigua i allí em retorna .Em guia per camins segurs per amor del seu nom. (Salm22, 1-3).